

worden afgesloten. Nieuwe ontwikkelingen moeten geïntegreerd kunnen worden in de decreettekst. Iets wat opvalt is dat er op dit ogenblik produktiekernen ontstaan, niet als infrastructuur, maar als bureau. Ik denk dan binnen het muziektheater aan initiatieven als S.O.I.L. en Walpurgis. Ook die initiatieven moeten kunnen gesubsidieerd worden. Het multidisciplinaire is een uitgangspunt, maar niet noodzakelijk een voorwaarde tot subsidie. De Beweging, het enige initiatief in Vlaanderen dat nog kansen geeft aan jonge choreografen om op een plateau te werken, valt omwille van zijn 'specialisatie' buiten het decreet."

Prioriteiten

Wim Wabbes wijst op een politiek van globale samenhang in de Vooruit: "Maar iedere discipline heeft zijn eigen dynamiek. Muziek hangt in de Vooruit meer samen met dans dan met theater. Daar zijn een aantal redenen voor. Op vlak van het theater gebeurt er wel wat in Gent, ook op het vlak van nieuwe initiatieven. Het Nieuwpoorttheater heeft een soort van laboratoriumfunctie. Op het vlak van dans en muziek kan de Vooruit die laboratoriumfunctie hebben." De voorbije twee jaren heeft de Vooruit zware investeringen gedaan in een dansstudio. Erik Temmerman: "Het is de keuze tussen een bijna dwangmatige beleids optie om op al die terreinen een samenhang te vinden, of het volgen van de dynamiek in de verschillende werkvelden. En dan blijkt het combineerbaar te zijn om enerzijds de BMCie te programmeren en anderzijds een jonge Gentse choreografe een aantal maanden in de studio te laten werken. Misschien zijn we in het verleden soms te dwagmatig met het idee van coherentie omgegaan, of hebben we het niet op de juiste manier ingevuld."

"Een aspect van de positieve invulling die ik aan de term 'sluiswachters' heb gegeven is dat de kunstencentra in de engste betekenis van het woord een infrastructuur zijn die aan de kunstenaars ter beschikking wordt gesteld. En infrastructuur is een van de doorslaggevende argumenten bij het programmeren, positief en negatief. In Gent is de Vooruit op dit ogenblik de enigste Schouwburg. Dat maakt dat onze theaterprogrammatie in die richting is uitgebouwd: we werken met die gezelschappen die een klassieke schouwburgsituatie nodig hebben. Indien het gebouw een garage was, dan zou de programmatie er heel anders uitzien. Je probeert je infrastructuur zo optimaal mogelijk ter beschikking te stellen van de kunstenaar. Dat is het uitgangspunt", aldus Guy Cools.

Of jong werk binnen die context nog mogelijk is? "Jong werk programmeren moet blijven kunnen. Maar je moet goed nadenken over de context waarbinnen je dat doet. Ik herinner me dat deSingel een aantal jaren geleden werk van Mark Vanrunxt produceerde. Maar dat is nooit echt van de grond gekomen omdat de ruimte te enorm was. Je moet dat goed bevragen. We willen dansers en theatermakers in eerste instantie de ruimte geven om te werken. Daarna kan hun work-in-progress getoond worden, niet onmiddellijk aan het publiek, maar aan collega's. Het komt erop aan het groeiproces van jonge mensen juist te begeleiden met een goede timing voor wanneer met wat naar buiten te komen. Het is natuurlijk een utopie om op alle fronten (dans, theater, muziek) zowel een receptieve als een productieve werking uit te bouwen. Daarom concentreren onze inspanningen zich meer op muziek en de laatste jaren op dans, ook op muziektheater en minder op theater zelf." Erik Temmerman: "Historisch gezien komen heel wat van de nieuwe initiatieven de laatste tien jaar uit het theatermilieu. De andere werkvelden zijn pas laat aangeboord. Dans in Gent zelfs zeer laat. Vandaar de absolute prioriteit die we leggen op dat terrein. Vandaar dat het perfect logisch is dat we vanuit dit huis werken aan een infrastructuur voor dans. En dan zit je met een RAT die daar totaal niet mee bezig is, die dat niet beschouwd als een evaluatiecriterium. Men zegt dan: de Vooruit brengt de BMCie. Dat is voorspelbaar, dat is niet avontuurlijk. Terwijl het avontuurlijke van onze werking precies ligt op het gebied van de dans en de muziek."

Guy Cools: "Op de persconferentie bij de voorstelling van het seizoen merkte iemand op dat door de keuze om te werken met een beperkt aantal groepen onze 'sluis' volzit. Dat is inderdaad zo. Je bouwt met een aantal groepen een relatie uit. En als die relatie goed is, is er geen enkele reden om ze af te bouwen. Maar als je ruimte wil creëren voor nieuwe initiatieven is dat natuurlijk wel noodzakelijk. Wij hebben gekozen voor continuïteit. We moeten naar de overheid toe meer druk uitoefenen opdat ze meer ruimte creëert door ervoor te zorgen dat een aantal van die gezelschappen autonoom kunnen opereren."

Erwin Jans

(wordt vervolgd)